Odszedł Prof. Roman Loth

Dnia 30 listopada 2019 roku zmarł Prof. dr hab. Roman Loth
Wybitny pisarz, badacz literatury, bibliograf i edytor.

Od 1951 roku związany był z Instytutem Badań Literackich PAN. Uczestniczył w pracach zespołowych nad Słownikiem współczesnych pisarzy polskich (seria 1 i 2) oraz Kroniką życia literackiego Polski Ludowej 1944-1963, realizowanych w Pracowni Dokumentacji Literatury Współczesnej. W latach 1975-1991 kierował Pracownią Historii Literatury Okresu Młodej Polski IBL. W roku 1992 objął kierownictwo Centrum Informacji Literaturoznawczej IBL.
Był wieloletnim członkiem Rady Naukowej IBL PAN, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego, oraz członkiem Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN, gdzie m.in. przewodniczył Komisji Edytorsko-Tekstologicznej.
Swoim autorytetem naukowym wspierał także inne środowiska naukowe jako członek Rady Naukowej Instytutu Slawistyki PAN oraz Rady Naukowej Filologii Polskiej Uniwersytetu w Białymstoku.
Był wybitnym specjalistą w dziedzinie bibliografii i dokumentacji literackiej, współautorem (wraz z prof. dr hab. Jadwigą Czachowską) wielokrotnie wznawianych kanonicznych opracowań Przewodnik polonisty. Bibliografie. Słowniki. Biblioteki. Muzea literackie (1974) oraz Bibliografia i biblioteka w pracy polonisty (1977).
Mistrz sztuki edytorskiej, autor podręcznika Podstawowe pojęcia i problemy tekstologii i edytorstwa naukowego (2006), był w 1979 roku współorganizatorem i współkierownikiem podyplomowego Studium Edytorsko-Tekstologicznego, prowadzonego przez IBL PAN i Wydział Polonistyki UW. Prowadził w tej dziedzinie wykłady na Uniwersytecie Łódzkim (1974/1975), na Wydziale Wiedzy o Teatrze Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Warszawie (1981/1982) oraz w Studium Komunikowania Społecznego KUL (1994/1995).
Pasje dokumentacyjne i edytorskie dzielił z fascynacją życiem i twórczością Jana Kasprowicza, wydając m.in. jego Pisma zebrane oraz będąc w 1964 roku współzałożycielem i wieloletnim prezesem Stowarzyszenia Przyjaciół Twórczości Jana Kasprowicza z siedzibą na Harendzie w Zakopanem.
Znawca życia kulturalno-literackiego przełomu XIX i XX wieku oraz epoki "Skamandra", rozwinął nurt badań poświęconych Janowi Lechoniowi, był edytorem krajowego wydania jego Dziennika (1992-93) oraz tomu Poezji zebranych (1995); obdarował też czytelników niepowtarzalną antologią wspomnień o Franciszku Fiszerze Na rogu świata i nieskończoności (1985) oraz edycją wspomnień Bolesława Wieniawy-Długoszowskiego Wymarsz i inne wspomnienia (1992).
Należał do Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (od 1983 roku wchodził w skład Zarządu Głównego), był członkiem korespondentem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego oraz członkiem Sekcji Nauk i Literaturze, Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej w Zespole Nauk Humanistycznych Komitetu Badań Naukowych.
Wspaniały człowiek, autorytet naukowy i moralny – był naszym Mistrzem i niezawodnym Kolegą. Należał do najbardziej cenionych, szanowanych i lubianych pracowników Instytutu. Jego odejście jest ogromną stratą dla całego środowiska polonistycznego.

Łączymy się z Rodziną w Jej smutku.

Dyrekcja, Rada Naukowa, przyjaciele, koledzy
i współpracownicy z Instytutu Badań Literackich PAN